

Colofon

Het Buitenblad is het officiële orgaan van de Utrechtse Studenten
Wielervereniging "De Domrenner".

Redactie

Joost Hectors
Thijs Heus

Redactie-adres

Joost Hectors
IBB 57
3582 VP
Utrecht
e-mail: hectors@phys.uu.nl

Homepage

www.phys.uu.nl/~hectors/domrenner/

Oplage

110 stuks

2^e jaargang, nummer 7

Port betaald
Utrecht

HET BUITENBLAD

2^e jaargang nr. 7 - november 1998

Officieel orgaan van de Utrechtse Studenten Wielervereniging "De Domrenner"

Redactioneel

Hieronder staat een overzicht van de activiteiten die worden georganiseerd door de Domrenner voor:

Maandag: Cursus
 Dinsdag: Spectale avond met o.a. tijdritten
 Woensdag: Snelle avond
 Donderdag: Lady's night
 Vrijdag: Toeravond samen met schaatsvereniging "Softijs"
 Zaterdag: Rustdag!!
 Zondag: Toertochten

Mocht je vragen hebben, aarzel niet en bel één van de onderstaande bestuursleden:

Voorzitter:	Rien van Noort	030-2512659
Secretaris:	Joost Hectors IBB 57 3582 VP Utrecht (secretariaat)	030-2510151
Penningmeester:	Frank van der Velden	030-2718817
Licentiehouders:	Wouter Meys	030-2732287
Toertochten:	Tijs Wouda	030-2541870

Dit Buitenblad zou een feestelijke moeten zijn. We hebben namelijk wat te vieren: het is feest! Dit alles komt door het heuglijke feit dat jullie lijfblad en onze pennenvrucht (voor de non-taalpuristen: pennenvrucht), voor de buitenwereld inmiddels genoegzaam bekend onder de naam "Het Buitenblad" min of meer precies ongeveer exact en op de kop af een jaar plus of min circa een maand of zo geleden voor het eerst van zich deed spreken. Uiteraard hebben wij dit als redactie gevierd met gebak, feest en andere uitspattingen, natuurlijk op kosten van de zaak (wil jij dit volgend jaar ook, dat kan! Kom ook bij de redactie van het Buitenblad (voor de taalpuristen: Buitenblad)).

Vorig jaar was het directe gevolg van het eerste Buitenblad de Algemene Leden Vergadering. Wij hebben besloten hiervan een traditie te maken: Op 1 december zal de ALV weer gehouden worden. Komt Allen!

Verder in deze episode: Alle avonturen van de Domrennertjes van deze herfst.

Hoogachtend,

De Redactie

Vn D Vrzttr

Beste Domrenners

Er is helaas een triest moment aangebroken dit is het laatste woordje van de voorzitter van mij. Op de ALV van 1 december a.s. zal er namelijk een bestuurswissel komen. Een jaar besturen van de club is van mijn kant erg leuk geweest. We hebben met z'n allen dit jaar op fietsgebied een heleboel mensen bij elkaar gebracht en een hoop nieuwe vrienden gemaakt. Tijdens de kampen bij de Marmotte, Luik Bastenaken Luik en de Criqueclion heeft men in het buitenland eveneens van ons kunnen genieten. Hierbij geholpen door de het Domrenner geel wat iedereen met trots draagt.

Op sportief gebied hebben we wel van ons laten horen. Ik zal jullie nog even herinneren aan een twaalfde plek van Stef op het NK voor cyclo's, het regelmatig prijzen rijden van de andere licentiehouders, een vijfde plaats op het NSK ind. voor Jan en een vijfde plaats voor Susanne en natuurlijk niet te vergeten de koerswinst van jullie voorzitter.

Op de ALV (algemene ledenvergadering) worden o.a. de afrekening van dit jaar en de begroting van volgend jaar gepresenteert en is er de mogelijkheid om je meteen voor het komende jaar op te geven voor een commissie. Na afloop van de ALV kan je kennismaken met het kersverse bestuur en wat bijpraten met je fietsvriendjes.
Komt dus allen!!!!

Met de winter op komst blijven we natuurlijk gewoon doorfietsen om volgend voorjaar met gespierde benen weer goed voor de dag te komen.

Rest mij nog met een droevig gezicht afscheid van jullie te nemen.

Rien

Waarom?

FILOSOFISCHE BESCHOUWING VAN HET WIELRENNEN ANNEX HET LEVEN (DEEL DRIE)

Goedendag lieve lezers!

Hebben jullie nagedacht over wat ik in mijn vorige column heb geschreven? Hebben jullie in de spiegel gekeken, het shirt strak om de schouders, de snelle bril recht op de neus, gemietend van de persoon die steer terugstaardt? Zo ja, dan zijn jullie eerlijk geweest. Eerlijk, omdat jullie hebben durven toegeven dat jullie aan wielrennen doen omdat je er zo mooi van wordt.

Eerlijkheid, beste onwetende renners, dat is wat wij tegenwoordig nodig hebben. Zelfs de machtigste man ter wereld mag zich tegoed doen aan leugens en jonge stagiars: "Waarom wil Hillary altijd om 5 uur 's ochtends met Bill naar bed? Dan weet ze zeker dat ze de First Lady' is".

Eerlijkheid dus, omdat dat iets is wat in de hedendaagse Westerse wereld weinig meer voorkomt. Eerlijkheid, omdat we volgens het meest recente wetenschappelijke onderzoek gemiddeld 1 ... 2 serieuze leugens per dag de wereld in helpen. En er zijn onderzoekers die menen dat de mens in zijn dagelijkse leven zeker honderden kleine en grote leugens per dag gebruikt. Een voorbeeld: een goede vriend(in) komt je stankroeg binnenlopen met een nieuwe partner, die je op zijn zachtst gezegd er niet leuk uit vindt zien'. Als deze laatste even naar het toilet is, vraagt je vriend(in): wat vind je van hem/haar? Tien tegen één dat je antwoord: ziet er leuk uit'. Je liegt dus. En waarom: omdat liegen nogtig is om in deze samenleving een bepaalde zachtheid en vriendelijkheid te kunnen behouden.

Toch is het heel normaal om midden in een wielervedstrijd iemand, die je geprobeerd heeft de weg af te snijden, uit te maken voor vuile klootzak, kutjanus of hondkop (voor de taalpuristen: hondenkop). Na de wedstrijd doe je echter alsof er niets aan de hand is en ga je met je 'vijand' nog eens rustig, als

een volleerde Crujff, de wedstrijd zitten analyseren. Daar wringt 'm de schoen. Dat klopt niet. Je lichaam schreeuwt om een wraakactie, diep in je hoofd verbeeld je je dat je die renner zijn eigen oversized frame om zijn nek draait, zijn tanden inslaat met zijn Zefal pompje en hem zijn afschuwelijk dure Oakley-bril laat opeten. Zonder mededogen. Maar dat mag allemaal niet. We moeten vriendelijk blijven, ons inhouden, lachen, liegen, neppen, voor de gek houden, behalve in een wielervedstrijd. Alleen midden in de koers mogen we onszelf zijn, onze diepste frustraties borvieren op de tegenstander, onze woede uiten, ons jagersinstinct de ruimte geven, kortom: mens zijn.

Let wel, beste lezers, ik ben tegen het gebruik van openlijk geweld, maar van mij mogen we best wat eerlijker tegen elkaar zijn. Bevalt mijn fiets je niet? Zeg er wat van. Niet op een gemene manier, maar op een eerlijke manier. Ben je verliefd op iemand, stap op die persoon af en zeg het gewoon, zonder er omheen te draaien. We hebben toch zeker niet het wielrennen nodig om mens te durven zijn?

Frank van der Velden

N.S.K. - Ploegenrijdt

Zondag 21 september 1998 is een gedenkwaardige dag geworden. Niet alleen was het precies 79 jaar, 2 maanden en 24 dagen geleden dat de vrede van Versailles werd getekend, het was ook nog eens exact 2 weken voor dieren dag en 28 dagen voordat Oskar Camenzind de Ronde van Lombardije won. Zo'n memorabele dag moet natuurlijk opgeluisterd worden met een memorabel evenement. Sommige podia deden dit door Frans Bauer op te laten treden, andere mensen gingen gezellig samen een Bucklertje drinken. Sommige mensen voelden zich echter niet geroepen tot dit soort joligheid en vermaak. Voor deze groepering, de bikkels die tot het uiterste kunnen en willen gaan, de stoempers die zich alle goede dingen des levens kunnen onthouden, voor deze echte mannen en vrouwen, was er gelukkig ook nog iets georganiseerd: een NSK ofwel een Nederlandsch Studenten Kampioenschap Hardrijden op de Fiets.

Degenen die voor dit festijn verantwoordelijk waren moeten in eigen kring worden gezocht; nog geen 10 maanden na de oprichting was het eerste door ons (d.w.z. Ralph, Rien en Wouter) georganiseerde inter-facultaire, -scolaire, universitaire en -regionale evenement van Exa grootte een feit. Omdat het aantal bikkels bij de Domrenner in verhouding met andere clubs extreem hoog is, sprak het voor zich dat het een ploegen rijdt moest worden. Om de drempel extra hoog te maken had de organisatie in haar oneindige wijsheid en originaliteitsdrang besloten het parcours in de Flevo-polder te leggen; hierdoor zouden de wannabe-heroes alvast afvallen.

Het voorafgaande in gedachte houdend, kan het geen verbazing wekken dat Domrenner-geel de meest voorkomende kleur was; maar liefst 4 teams hadden zich geformeerd en reden het 40-kilometerige, 4-bochtige parcours, al dan niet in een zojuist binnen gekregen Domrenner snelpak (met dank aan de kledingadviseur). Het team dat geacht werd het snelste te fietsen had een probleem: Jasper. Hij had bij de Volharding verteld dat ze waarschijnlijk wel kampioen zouden gaan worden. Mooi, dachten ze daar, dan doen wij ook mee. Door zijn fietsvriendjes van deze dag (Wouter Ralph en Vincent) werd sportief wraak genomen door Jasper er vrolijk en binnen 10 km af te fietsen. Dit had echter wel de consequentie dat de heren kansloos waren voor een goede klassering. Dat ze ondanks alles na 54.42 minuten nog bijna in de medailles hebben gereden onderschrijft slechts hun status als bikkels van de eerste orde. Zij werden slechts voorgegaan door de Volharding (tweede), die zich al winnaars waanden omdat ze sneller waren dan Domrenner I, Tandje Hoger I

(derde), tevens bekend onder de naam "die mongolen uit Groningen" en de heren uit Eindhoven die onder Italiaanse naam (dat suggereert veel) te werk gaan: Squadra Veloce Uno die slechts 52 minuten en 56 seconden nodig hadden voor het rondje.

Ook Domrenner 2 had problemen. Terwijl Joost zich al snel bezig moest gaan houden met het voorkomen van een tong tussen de spaken, stuurde Rien bij de overgeblevenen aan kop. Of onze voorzitter annex kledingadviseur annex vrouwensman was omgekocht door een concurrerend team vermeldt de historie niet, maar zeker is dat hij recht een gat in de weg in reed. Gevolg: lekke band en nog 2 kleine Domrennerijtjes over, dewelke luisterden naar de namen Don en Frank. Om reglementaire problemen te voorkomen is Rien door gefietst, zichzelf inprentend dat hij Olano was en dat als hij maar bleef rammen hij vanzelf wereldkampioen zou worden. Rien had echter geen Indurain om zijn vlucht te beschermen, en werd zodoende geen kampioen. Toch eindigden onze reserves in een keurige 58'36" op de achtste plaats.

Domrenner 3 had minder pech. Zij eindigden zoals ze waren begonnen: op hetzelfde punt, en met dezelfde hoeveelheid mensen: Jan-Willem, Martin, Vincent en Bram hadden allen de tocht overleefd en hebben 1 uur en 51 seconden op de fiets gezeten, exclusief inrijden, inclusief plaspauses onderweg, exclusief uitrijden. Waarom deze heren zich dus zo moe hebben gemaakt terwijl ze er toch niets mee opschoten, is niet bekend, maar misschien een goed punt voor een prijsvraag: degene die het antwoord goed heeft, krijgt 'het Buitenblad' voor de rest van dit jaar gratis.

Toch zijn de grootste bikkels nog niet aan bod gekomen. Suzanne, Sander en Casper, allen lid van Domrenner 4, hebben duidelijk de grootste prestatie geleverd. Afgezien van het feit dat zij een tijdrit met de schrijver van dit stukje zaten opgescheept (hier kon Suzanne bij nader inzien toch niet helenaal tegen en verkoos nog voor halfweg koers wijselijk de totale eenzaamheid) hebben zij er het langst over gedaan: 1 uur en 2 minuten en 55 seconden. Terwijl andere teams duidelijk vanaf het begin de intentie hadden zo snel mogelijk weer van de fiets af te komen, kon team 4 er geen genoeg van krijgen. Bovendien hebben zij bijvoorbeeld 8 minuten langer (14 %!) op hun top gereden dan Domrenner 1. Een gezellig etenje na afloop (eerst de taart van de winnaars, later Mr. Jack's voor Domrenners) maakte de spierijes weer minder pijnlijk en vulde de meeste verloren gegane voedingsstoffen weer aan. Enkele stoffen begonnen nu toch een duidelijk probleem te worden. Daarom roep ik vanaf hier de Franse justitie op dokter Mihailov direct vrij te laten.

Thijs.

Algemene Ledenvergadering

Dinsdag 1 december 1998 is er een algemene ledenvergadering van USWV De Domrenner. De ALV vindt plaats in de instructiezaal op Sportcentrum Olympos, Uppsalaalaan 3 op de Uithof. De vergadering begint om 19.30 uur, de zaal is vanaf 19.00 uur open. Alle leden zijn bij deze van harte uitgenodigd. Komt allen!!!

Agenda Algemene Ledenvergadering:

1. Opening door de voorzitter
2. Goedkeuring notulen
3. Post in / uit
4. Jaarverslag
5. Afrekening 1998
6. Wijziging huishoudelijk reglement
7. Begroting 1999
8. Dechargeren commissies
9. Dechargeren bestuur
10. Verkiezing nieuw bestuur
11. Aanstelling nieuwe commissies
12. WVTTK
13. Rondvraag
14. Sluiting

De verschrikkelijke monstertijdrit

(of: de lol van 120 km polderweg)

Op zondag 27 september was het dan zo ver. In m'n centje reed ik in de auto, waar plaats was voor nog vier mensen en hun fietsen, op weg naar het Naardense Bos. Want daar zou de start zijn van de monstertijdrit. Even uitleggen: de monstertijdrit is een tijdrit (= jij, je fiets en verder niemand) over 120 km door de polder van Flevoland. Dan moet je dus wel ontzettend dom zijn om mee te doen en dus stond ik die zondag aan de start.

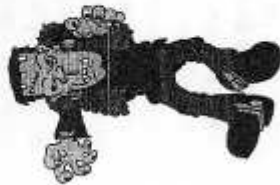
En ik was niet eens de allerdomste: er waren mensen die 'm al meer dan één keer hadden gereden. Zou het misschien toch een beetje leuk zijn? Ik hoopte het maar, want anders zouden het toch 120 hele lange kilometers worden. Er deden 32 mensen mee en de start was om de drie minuten. Je moest opgeven wat je dacht te gaan rijden en de snelste startte als laatste. Ik had 'm nog nooit eerder gereden, maar gokte op een tijd van rond de vier uur.

De route in het kort: aan de voet van de brug (snelweg A6, bij Muiderberg) starten. Over de dijk naar Lelystad, dan de Knardijk naar het parcours van de ploegentijdrit, en na dat rondje weer via de Knardijk terug naar Lelystad en over de dijk weer terug naar het Naardense Bos.

Zoals gebruikelijk duurde het bij mij ruim 70 km voordat ik m'n ritme gevonden had. Maar toen het ritme er eenmaal was ging het als een speer. En onderweg kwam je nog mensen tegen ook. Af en toe werd je ingehaald en soms haalde je iemand in, ook was er verzorging, twee keer, na 40 en na 80 km. Vooral het laatste stuk terug over de dijk naar het Naardense Bos ging lekker. Het weer zat mee (weinig wind, zo'n 20 graden, geen regen) en na 3:42:56 passeerde ik de finish (de winnaar deed het in 3:15). Helemaal kapoeres, absoluut gebroken, maar wel met een gevoel van voldoening.

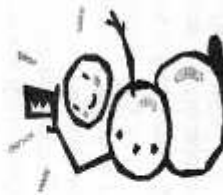
Volgend jaar ga ik zeker weer en ik hoop dat er dan meer mensen zijn die het ook wel eens willen proberen. De monstertijdrit vindt altijd plaats op de laatste zondag van september en wordt georganiseerd door de IISVU uit Amsterdam, dus schrijf het nu vast in je agenda.

Jan Willem

Wintertraining

Dit stukje is voor de ongeneeslijke trainingsbeesten onder jullie: Heel de winter is er elke zaterdag een fietstraining. Verzalen om 12.00 bij stadion Galgenwaard van FC Utrecht. De route en het tempo wordt onderling voor de training met elkaar afgesproken. Zaterdag wordt afgesproken of er op zondag vanaf dezelfde plaats, op dezelfde tijd ook gefietst wordt.

DOMREINERPRAAT

TRIATLON VINKEVEEN

Dat Domrenners goed konden fietsen is logisch maar dat ze allround sportmensen zijn is jullie misschien niet bekend. Neem nou een zondag in augustus er wordt een triathlon gehouden in Vinkeveen. Er moest van eilandje naar eilandje gezwommen worden. De eilandjes moesten te voet genomen worden. Totale afstand ± 1 km zwemmen en 5 km lopen. Hierna werd er zo'n 30 kilometer op de fiets gezweeft. Het was dus geen 'echte' triathlon maar toch moesten alle drie de disciplines beoefend worden en dit leek ons erg leuk om te doen. Drie groepen van 100 man verschenen er aan de start. Eén daarvan was een groep met triathleedcentiehouders. Niemand minder dan Bram van Kester haalde bij de recreanten de eerste plaats en daarvoor mocht hij mocht een prachtige beker en een schitterende bos bloemen in ontvangst nemen. Gefeliciteerd Bram! Maar het prijzen festijn hield niet op want ook Susanne Noordhoek viel in de prijzen. Bij de dames recreanten sleepte zij een bronzen plak binnen. Ook zij kreeg een fraaie prijs en een grote bos bloemen. De andere Domrenners cindigden ook goed vooraan maar konden geen prijzen in de wacht slepen. Wat natuurlijk wel opviel was dat tijdens het fietsen de Domrenners alles voorbij reden!!

Het was erg leuk en misschien is het een idee om volgend jaar in grote getalen mee te doen!!

Tot volgend jaar!

NUMMER 84

Was u nummer 84? vroegen een stelletje schoffies. Tijdens de wielerveek van Nieuwegein was ondergetekende een van de sportieve deelnemers. Het parcours was erg zwaar. Er waren een paar lastige bochten in het parcours wat ook een aantal valpartijen met zich meebracht. Stef heeft nog steeds 'mooie' wonden op armen en benen. Het was helaas vlug gedaan met mijn sportieve prestaties want al na een paar rondes moest ik lossen. Toch reed ik met opgeheven hoofd door. Een stelletje schoffies zag in mij een bereikbare held en begonnen mij aan te moedigen. Iedere ronde dic ik nog door reed werden hun aanmoedigingen luider en luider (Hup Hup NR 84!!!) waarna er zelf kleine een

wave alleen voor mij gedaan werd. Toen ik net op dat moment voor de tweede keer gedubbeld werd besloot ik mijn fans te bedanken en af te stappen maar toch niet nadat ik anderhalve ronde had geprobeerd om de andere 'geloste' Domrenners terug naar het peloton te brengen, helaas net niet gelukt!

Niet getreurd op vrijdag was er nog een kans! Ook dit was voor mij weer flink afzien. Al na drie rondes werd ik ingehaald door de kopgroep met o.a. ex prof Godert de Leeuw. Na nog even door rijden besloot ik de koers aan de kant verder te volgen. Er werd aan mijn shirt getrokken en ik keek naar beneden (vanaf 2 meter hoogte) waarna er de voorzichtige woorden "Was u nummer 84?" volgden. Sindsdien is 84 mijn geluksnummer.

Rien

VERSLAG BRINTA BEACH CLASSIC

Hij ging niet door maar toch lekker gefietst!!

Rien

Clubkleding

De verkoop van de Domrennerclubkleding loopt zeer voorspoedig! Dit betekent voor mensen die zich op de weg begeven dat je regelmatig iets Domrennergeels voorbij gaat zien scheuren. Wij jij dat ook, dan kan dat. Er is weer nieuwe kleding besteld. We verwachten de kleding over enkele weken te hebben. Ook als je nog niet besteld hebt (schande!) kan je toch nog nieuwe kleding aanschaffen, maar op=op. Als jij nu over de streep bent gehaald om ook wat (extra) kleding te kopen, dan kan je dit opgeven bij Rien (van Kledingadviseur Rien).

De prijzen zijn (onder voorbehoud): - Koerstrui f 50,-

- Koersbroek f 55,-

- Winterbroek f 80,-

- Jack f 100,-

- Snelpak Bel voor de

spectaculaire prijs!!

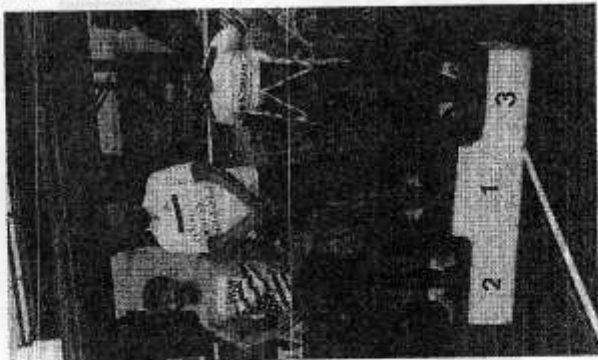
WIELERS BEZONDHEIDEN

Op de bewuste zondag 23 augustus ben ik afgereisd naar Veldhoven waar dit jaar het strijdtoneel voor de medewerkers uit de gezondheidszorg was. Hier waren de andere bikkels van het Sint Joseph Ziekenhuis uit Veghel al gearriveerd en na me omgekleed te hebben in de outfit van het ziekenhuis (zie foto) hebben we het parcours nog even verkend. In de categorie tot 30 jaar was ik de enige deelnemer van de et ziekenhuis. Na een zenuwachtige start vormde zich al snel een kopgroepje van drie man. We werkten lange tijd goed samen en na een paar felle demarages van mij en een van mijn medevluchters bleven we met z'n tweeën over. Iedere ronde werden we fel aangemoedigd door onze fans en de andere deelnemers van het SJZ.

Zoals het hoort bij een goede wielers waren er ook tussensprints. Na een paar rondes werd de eerste premie aangekondigd, de bel luiddde en we wisten allebei dat we deze eerste test wilde winnen. Vlak voor de laatste bocht versnelde mijn medevluchter en kon zo op slinkse wijze de eerste tussensprint winnen. Ik dacht dat gebeurt mij geen tweede keer maar helaas ook bij de tweede tussensprint was hij mij de baas.

Hierma hebben we beide geprobeerd om van elkaar weg te rijden maar dat lukte niet totdat de laatste ronde aanbrak.

Halverwege de laatste ronde ondernam mijn medevluchter een alle of niets poging ofwel 'de dood of de gladiolen'. Het werd zijn dood Hij reed al snel 100 meter voor me waarna ik uiteindelijk goed op gang kwam en langzaam op hem in begon te lopen. Op het stuk tegen de wind in haalde ik hem weer bij waarna hij nog net als eerste de laatste bocht kon indraaien. In de laatste meters lukte het mij om met een fantastische eindsprint geholpen door de geweldige aanmoedigingen van mijn vriendin met een banddikte eerder over de streep te komen. Als kroon op het zware werk volgde de hulding compleet met bloemen, prijzen en zoenen van de Rondemiss.

Door deze winst heb ik doodsaangsten moeten uitstaan in de Efieling. Ik ben trots dat ik als enige Domrenner dit jaar een koers gewonnen heb al was het adn geen KNWU koersje.

Je hoeft geen doping (uitslag dopingcontrole negatief) te gebruiken om te kunnen winnen!

Train ze!!!!

Rien

Race-, sport- en tourfietsen

kwaliteit op maat, van 'n vertrouwd adres

- Vakmanschap
- Maatwerk
- Voorlichting
- Service

„SNEL” merk:
gedeponeerd
in Benelux

Amsterdamsesstraatweg 414 a-b-c
3551 CX UTRECHT - Tel. 030-2441971

KLIM 11A T/M KLIM 11C

AFZIEN IN DE CRIQUELLION

Zaterdag 5 september reden ongeveer 15 Domrenners de cyclosportieve de Criqueillon in de Belgische Ardennen. Het parkoers is 172 kilometer lang en omvat 24 hellingen, wat uiteindelijk een hoogteverschil van 3300 meter oplevert. De individuele tijd van de renners werd waargenomen, waardoor het voor iedereen een race tegen de klok werd.

Aangezien ik geen zin heb om (weer) een droge opsomming van feiten en feitjes over de deelnemers te geven, volgt hieronder iets geheel anders: een korte impressie van wat ikzelf meemaakte en voelde toen ik op de zwaarste klim van de dag zat:

Over een met gaten en scheuren getooid wegdek rijden we in volle vaart La Roche binnen. Boven onze vermoede gezichten wapperen vlaggen die proberen er een feest van te maken. Net als de mensen die langs de kant staan en schaars klappen.

Net voor de kerk draait de weg scherp naar rechts. Een klim doemt op, in een straat waar de zon nooit lijkt te schijnen. Er staan auto's links en rechts geparkeerd. Terwijl de bocht licht naar links afbuigt, valt mijn oog op de mensen die zich in de berm hebben opgesteld. Je kunt er geld op zetten: waar de klim steil wordt, daar staan mensen. Veel mensen die niets doen.

Net als alle andere lichamen wordt ook het mijne gedwongen zich los te maken van het zadel. De benen worden aangezet tot een stampend ritme, de longen moeten open gaan maar slaan genadeloos dicht. Ik passeer langzaam en met wat vreemd bochtenwerk een aantal renners, waarvan ik me afvraag hoe ze in godsnaam boven op deze berg gaan komen. Misschien lopend, waarschijnlijk vloekend, zeker met veel pijn en moeite.

Ik irriteer me licht aan de toeschouwers. Aapjes kijken op de berg, dat is wat hier gebeurt. Bijna niemand klapt. Men kijkt vooral reikhalzend uit naar een bekende of een geliefde die het heeft aangedurfd de 172 kilometer en de 24 hellingen te bedwingen. Bidons in onbekende handen blijven in onbekende handen liggen. Even vraag ik me af voor wie of wat ik hier aan het lijden ben. Ikzelf voel me op dit moment niet erg gelukkig.

Na iets meer dan een kilometer klimmen volgt een stuk vlakke weg. Er zijn slechts weinig renners die het wagen hier aan te zetten om wat tijdswinst mee te pakken. Zij weten wat er komen gaat.

Over talentvolle sporters zegt men wel eens: wat goed is, komt snel, oftewel: wat snel komt, is goed. Die redenering gaat niet op voor bergen. De volgende klim nadert snel, maar ze zal niet bij iedereen in even goede aarde vallen. Kort, maar verschrikkelijk steil is die bult, waarvan de naam mij is ontschoten. Naar links gaat het nu, een smal pad op, omhoog naar een door dennebomen aan het oog onttrokken top. Mijn benen voelen aan alsof iedere spier die er in zit op het punt staat te gaan scheuren. Een kleine renner duikt op aan mijn rechterzijde en hoort mijn gevloek. De zwaarste klim van België, weet hij uit te brengen, voordat het geluid van zijn zware ademhaling het overneemt. Jan Willem zit nog links achter me. Af en toe zie ik hem dansend naast me verschijnen. De anderen zijn we kwijt. Een aantal van onze ploegmaten zit voor ons, een ander deel achter ons.

De met een dunne laag mos bedekte asfaltweg biedt weinig grip voor de dunne banden, waardoor staand klimmen gevaarlijk wordt. Een paar keer slipt mijn achterwiel een kwartslag door op het moment dat ik staand mijn tempo verhoog. Maar zittend klimmen lukt niet, daarvoor is de klim te steil.

Voor me ligt een woud van op en neer gaande helmen. Aan beide kanten daarvan, in eindeloze rijen opgesteld, bomen. Verder niets. Het valt me op hoe stil het hier is. Op het geluid van honderden ademhalingen na is het hier, op deze korte, donkere klim, volledig stil. Hoewel hier gestreden wordt, hoewel de hoeveelheid samentgebalde energie op deze klim onmetelijk groot is, lijkt alles zich statisch te voltrekken.

Het geluid van trommels in de verte verstoort het stille klimmen, dat eindeloos geduurd lijkt te hebben. Naarmate de stoet tergend langzaam de top nadert, lijkt er wat leven in de brouwerij te komen. Een jonge renner met enorme kuitentracht vlak voor me iemand te passeren die zijn beste tijd al gekend heeft. De jonge renner wordt gedwongen door de smalle, met losse steentjes bedekte berm te rijden, wat hem flink doet vloeken. "JAAA!" schreeuwt hij, daarmee zijn inhaalmanoeuvre kracht bijzettend. Ik maak gebruik van het gat dat hij achterlaat om ook wat renners te passeren.

De top. Uitblazen. Niet teveel juichen, want helling 11c, zoals we hem gedoopt hebben, moet nog komen.

Berg 11c' klinkt als een klinisch feit, als een genadeloos en gevoelloos ding. Het doet me denken aan de K2, de door bergbeklimmers gevreesde en geliefde berg. Daar gaan we weer. De benen roepen 'nee', evenals de wil. Waarom ik hieraan begin is dus een raadsel. De weg blijkt al snel steil omhoog te gaan. Wel is de weg hier vrij breed. Na wat lijkt uren van monotoon klimwerk hoor ik ergens in de verte het geluid van blaasinstrumenten. Een tikkeltye vals. Ik ontwaar tussen

de bomen door mensen in jachttuifrusting. Ze blazen op hoorns, staand in de richting van de weg. Hun aanwezigheid markeert een omslagpunt in de klim. De top is bereikt. Ik strek mijn rug en vraag me serieus af hoe ik de andere honderd kilometer door moet komen.

Frank van der Velden

P.S. alle domrenners hebben de eindstreep gehaald (tuurlijk!)

lid worden?

Dat kan (heel graag zelfs)!

Om lid te worden moet je het volgende doen. Allereerst moet je je inschrijven bij Sportcentrum Olympos op de Uithof. Als student kan je je daar inschrijven voor 25 gulden. Doe dit zeker, want aan de hand van het bij Mesa Cosa geregistreerde leden krijgt de Domrenner subsidie! Vermeld bij je inschrijven dat je je inschrijft voor het wielrennen.

Daarna kan je bij ons lid worden voor **stechts 10 gulden!!** Daarvoor ben je een jaar lang lid, kan je clubkleding kopen, kan je profiteren van de gezamenlijke inschrijving bij toertochten, mag je mee op fietskampen en krijg je natuurlijk ook dat fantastische *Buitenblad* in de bus. En dit is maar een handgreep uit de voordelen van de vereniging.

Lid worden en je contributie voldoen kan dan bij een van de activiteiten. Contributie kun je ook overmaken op bankrekening 39.46.69.665

Voor mensen die al een sportkaart van Olympos hebben omdat ze al een sport doen is het veel simpeler. Als je de kaart verlengt moet je er even bijzeggen dat je je ook in wil schrijven voor wielrennen. Ben je al langs geweest om je kaart te verlengen ga dan nog even een keer langs om je ook in te schrijven voor het wielrennen. **DIT KOST NIETS EXTRA ofwel DIT IS HELEMAAL GRATIS!** Daarna kan je dan je contributie betalen bij een activiteit of overmaken op de clubrekening

Je bent dus lid van USWV De Domrenner voor slechts 10 gulden!

Je merkt dat je het voor het geld niet voor hoeft te laten, dus wordt lid en profiteer van de vele voordelen van De Domrenner!

Mensen die geen student (meer) zijn en ook geen sportkaart hebben en toch bij de Domrenner betrokken willen zijn, kunnen donateur worden voor minimaal f35,-. Donateurs mogen met alle activiteiten meedoen. Leden hebben echter voorrang. Voor meer informatie kun je contact opnemen met het bestuur van de Domrenner.

**Vandaag nog weten
wanneer u rijexamen doet ?**

Bel nu voor uw examendatum !
(030) 273 08 40

Opleidingen voor:

- ◆ Personenauto
- ◆ Personenauto automaat
- ◆ Personenauto met aanhanger
- ◆ Motor en vrachtwagen
- ◆ Trekker + oplegger
- ◆ Theorieopleidingen:
Auto-, motor- en chauffeursopleidingen

BOVAG

Veronica
Verkeersschool

Blauwkapelseweg 153 - 3572 KE Utrecht

UNIEK EIGEN OEFENTERREIN